

ELS ACCIDENTS EN LA INFÀNCIA

— I —

Les causes de mortalitat infantil a Catalunya han variat molt en els darrers decennis com a conseqüència de l'elevació del nivell de vida. Han baixat la mortalitat per malaltia, especialment per malaltia infecciosa, i ha passat a primer pla la mortalitat per accident. En primer lloc els deguts al trànsit, el segon als ofegaments i el tercer a les caigudes.

La mortalitat, per les seves conseqüències irreparables, és l'aspecte que crida més l'atenció en el problema dels accidents en els nens, però cal tenir en compte la morbiditat perquè ocasionen, en alguns casos, incapacitats transitòries o permanents, desfiguracions, limitacions i altres patiments als nens accidentats i a les persones que els envolten.

L'accident rarament és accidental. La majoria es podrien evitar si es prenen mesures apropiades. Aquestes mesures són de tres menes: L'epidemiologia (dóna a conèixer la realitat de la situació i l'extensió del problema), la legislació (dóna suport a les mesures que es puguin pendre) i l'educació (modificació de la conducta cap a hàbits sans). És obvi que, en un principi, són els pares qui han d'assumir la responsabilitat del nen, la qual inclou la prevenció: la vida del seu fill està absolutament a les seves mans.

Accidents de trànsit

—Nens atropellats per vehicles. Representen el 60% dels accidents de trànsit en els quals estan involucrats els nens. L'edat de més risc es entre 3 i 9 anys. La major part dels nens atropellats ho són els caps de setmana i

en els períodes de vacances escolars. En quant a l'hora, la pitjor és a la tarda.

Causes: La major proporció de nens són atropellats perquè irrompen a la calçada per on circulen els vehicles. Els nens petits sovint es deixen anar de la mà de l'adult que els acompanya i baixen corrent de la vorera cap a la calçada.

Prevenció: La més important i eficaç és la tècnica, és a dir, considerar les realitzacions urbanístiques (separar tant com es pugui els espais destinats als nens d'aquells destinats a la circulació. Crear espais verds suficients perquè els nens puguin jugar-hi sense perill. Situar aparcaments fora de les zones centrals), establir mitjans per evitar l'excès de velocitat en vies urbanes i tenir cura del disseny dels cotxes perquè causin el mínim de lesions en cas de col·lisió.

Altres mitjans de prevenció són els programes d'educació viària.

—El nen ciclista: La major part dels accidents que sofreixen els nens ciclistes són caigudes i en general ocasionen lesions de poca importància. Al voltant del 1% corresponen a col·lisions amb un vehicle de motor i aleshores sovint són greus. Les causes més freqüents de caigudes són degudes a la manca de control de la bici en corbes, atabalament o utilització d'una màquina inapropiada. La causa d'accident per col·lisió sol ser en les interseccions. Gairebé sempre és el ciclista qui infringeix les normes de circulació.

Prevenció: Mantenir el vehicle en bon estat de mecànica, utilitzar braçals o jaquetes reflectants així com el casc. No dur mai un altre nen al quadre. Promoure cursos d'educació viària.

—El nen que viatja en automòbil: El nen dins un automòbil és molt vulnerable en cas d'accident. Les seves dimensions reduïdes fan que, en una topada, sigui projectat fàcilment contra les parets del coxe o llençat lluny si s'obre la porta. La situació del centre de gravetat i la fragilitat del seu crani i de la seva caixa toràctica contribueixen a fer que les lesions siguin greus.

Causes: Gairebé sempre, les transgressions del codi de circulació, principalment els avançaments indeguts, la invasió de la part contrària de la carretera i la velocitat excessiva.

Prevenció: A part de complir escrupolosament el codi de circulació tots els nens que viatgin en automòbil han d'anar subjectats amb dispositius de seguretat apropiats a l'edat i al pes del nen a fi que no surtin projectats en cas de xoc. Cap nen no ha de viatjar a la falda d'una persona gran que segueixi al costat del conductor.

